

עצות הוא גדול ממעשה, כי בלא זה לא ידע כלל מה לקיים. וגם כי הלימוד של תוכחת מוסר הוא נמשך רק מהיחוד החיצוני. ועל כן מעשה גדול ממנו כי מעשה המצוות נמשך מבחינת יחוד הפנימי.

אבל הלימוד שהוא בעצמו התגלות העצות, זה נמשך מבחינת יחוד הפנימי והוא כולל כל המצות והעצות, ועל כן בודאי הוא גבוה יותר.

אבל, אף על פי כן, גם הלימוד של תוכחת מוסר צריכין מאד. כי אי אפשר לעשות יחוד הפנימי בלי המשכת הארה להמוחין מהיחוד החיצוני. ועל כן שניהם כאחד טובים.

(אוצר היראה - צדיק - פ"ב)

עצות

על ידי שמחת פורים במחזאת כפיים וריקודים, היינו על ידי ההתחזקות בימי הפורים בשמחה גדולה ורבה, עד כדי ריקודים ומחזאת כפיים, זוכה להמשיך על עצמו קבלת התורה בנגלה ובנסתר, שזוהי הארה נפלאה של מרדכי ואסתר. היינו שזוכה להתעוררות גדולה וחשק עצום לקיים את מצוות התורה שבנגלה, ולהבין באמת ולקיים סודות וחכמות אמיתיות שבתורת הנסתר.

עוד זוכה לקיים מצוות ספירת העומר כראוי. גם על ידי שמחת פורים כראוי, זוכה להכניע את קליפת המן עמלק ימח שמו, היינו התאוות ומידות רעות, שהן מכוונות קליפת המן עמלק. ועל ידי שמחת פורים כראוי, מתבטלים גאוה ועבודה זרה וכפירות, וזוכה לאמונה גדולה ולחכמה דקדושה, ולחיים ואריכות ימים, ונמתקים ובטלים כל מיני דינים וגזרות רעות מישראל.

(עצות המבוראות - פורים, א')

תפילה

... ותעזרני
ברחמיך

לקיים ולקבל את ימי הפורים בשמחה גדולה, ונזכה שימשך קדושת הארת פורים, קדושת מרדכי ואסתר עלינו ועל זרענו ועל כל עמך בית ישראל. ונזכה לקיים כל המצוות הנוהגות בפורים בקדושה ובטהרה ובלב טוב ובשמחה גדולה. ותתן שמחה בלבנו, עד שתתפשט השמחה בדינו ורגלנו, ונזכה אז להמחאת כף ורקודין דקדושה בשמחה גדולה לשמך באמת...

(לקוטי תפילות א', י')

עצות

פורים הוא הכנה לפסח. היינו שעל ידי מצוות ושמחת פורים כראוי, זוכים להנצל מחמץ בפסח, וזוכים לקיים כל מצוות הפסח כראוי.

(עצות המבוראות - פורים, ב')

תפילה

... ותרחם עלינו בכל דור ודור
ובכל שנה ושנה, שנזכה לשמוח

מאד מאד בימי הפורים בשמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה, ונזכה לקיים מצוות קריאת המגילה בקדושה ובטהרה גדולה ובשמחה רבה ועצומה; ונזכה להתבונן גודל עוצם הנס הנפלא והישועה הנוראה והעצומה הזאת, ולפרסומי נסא בפני כל עם ועדה, ונזכה לקיים מצוות משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים, ומצוות סעודת פורים בשלמות גדול ובשמחה רבה ועצומה; ונזכה לקיים מצוות השכרות של פורים כאשר צוונו חכמינו זכרונם לברכה; ותעזרנו ותשמרנו שלא יזיק לנו השתיה והשכרות של פורים כלל, לא

בגוף ולא בנפש, ולא נזיק שום אדם ולא שום דבר על ידי השכרות, רק נזכה על ידי השכרות של פורים לבא לתוך שמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה מאד, לתוך שמחה של פורים, אשר אז מאיר הארה נפלאה ועצומה שהוא הארת מרדכי, אשר אין דוגמתה בכל ימות השנה ...

... ואזכה להיות שמח בכל לב, ולשמח גם אחרים, לשמח כל ישראל עמך בשמחת פורים בחדוה רבה ועצומה מאד מאד, נגילה ונשמחה בישועתך בשמחה אמיתית, באופן שיהיה לך לנחת ולרצון, ותקבל שעשועים גדולים משתייתנו ושמחותינו בפורים הקדוש; ונזכה גם עתה בכל שנה ושנה להנס הגדול והישועה הנפלאה של פורים, להכניע ולגרש ולעקור ולבטל מאתנו קליפת המן עמלק וזוהמתו הגדולה, ולמחות שמו וזכרו מן העולם, ולטהר עצמנו מזוהמתו בקדושה ובטהרה גדולה, ולהמשיך עלינו קדושת מרדכי ואסתר.

ונזכה להמשיך שמחת פורים על כל השנה כולה, לשמוח תמיד בך בשמחה וחדוה רבה באמת, ועל ידי זה נזכה לקדושת וטהרת הפרה אדומה, ולקדושת פסח באמת. ונזכה להיות בשמחה תמיד, ויקויים בנו מקרא שכתוב: **כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי.**

(לקוטי תפילות ב', הפילה ל"ז)

מכתב

כל מה שהדין גדול ביותר, צריכין להמשיך חסד גדול ביותר להמתיקו ולבטלו. וגודל הדינים והחושך של זמננו, דורותינו אלה, אי אפשר לבטל כי אם על ידי ריבוי החסד הנמשך בכח הצדיק האמת, ואין תקנה לזה כי אם בגודל כח הצדיק.

הכל נברא בשביל הצדיק, וכל החיות של כל העולמות, מראש ועד סוף, הכל נמשך רק על ידי הצדיק, שהוא עיקר ושורש הכל.

עיקר התגברות היצר הרע והכפירות, הוא על ידי מחלוקת וזה עיקר עסקם והשתדלותם של תלמידי חכמים, שידין יהודאין, לבלבל ולעקם לב ישראל להרבות מחלוקת, ולהתלבש עצמן במצוות הרבה שלהם, שמכניסין בלב כל הנוטה אחריהם שחבירו נוטה מהאמת ושהוא שונא לו וכיוצא, באלו הטעויות הסברות מזוייפות שלהם, ועל כן מצוה גדולה להודפו ולרודפו עד הנפש. והעיקר, מתגברין עצמן השדין יהודאין לומדים ותלמידי חכמים שאינם שלמים, עד שנתעקם לבם על הכשרים האמיתיים ומתירים ומצווים להודפם ולרודפם, כי חותרים למצוא בהם חסרונות ופגמים וכו', עד שנעשה אצלם מצוה לרודפם חינם.

וזה למי מדנים למי שי"ח ר"ת ראשי תיבות **שד יהודי**, שממנו כל המדנים והריב והמחלוקת...

(מספר אבי הנחל ב' - מכתב ר"ג)

חיי מוהר"ן

שמעתי מפיו
הקדוש שאמר: אני

יכול עכשיו לומר כל חכמי ישראל דומין עלי כקליפת השום. רק שאין לי החוץ, וחצי דבר איני רוצה לומר.

פרוש כי בן עזאי אמר: כל חכמי ישראל דומין עלי כקליפת השום חוץ מן הקרח הזה, ואמר הוא זכרוננו לברכה שיש לו כח לומר זאת שהם דומין לפנינו כני"ל, רק שאין לו החוץ לומר עליו חוץ מזה, והבן.

גם נראה מכוונתו שיש לו בזה ענין, רק שאין יכול לגמור המאמר הני"ל בשלמות, על כן אינו רוצה לאמרו.

(גדולת נוראות השגתו, ר"צ)